

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 106/2021

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 08/17-03-2021 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση δικηγόρου για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α422/2020 απόφασης του Τριμελούς.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 17-03-2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11:00π.μ., συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 5367/08/12.03.2021 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 67 και 75 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), όπως ισχύει.

Η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας e:Presence.gov.gr, σύμφωνα με την Εγκ. ΥΠΕΣ 426 ΑΠ 77233/12.11.2020 (ΑΔΑ: 6ΩΚΛ46ΜΤΛ6-ΥΔ4), την κοινή υπουργική απόφαση υπ' αριθμ. 429/13.03.2020 (Β' 850), όπως τροποποιήθηκε με την όμοια αριθμ. ΔΙΔΑΔ/Φ37Α.1/27/οικ.9413/06.05.2020 (Β' 1704) καθώς και την υπ' αριθμ. 1822/16-3-2020 (ΑΔΑ: ΨΕΚ946ΜΤΛΠ-004) εγκύκλιο του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης και την ΚΥΑ υπ' αριθμ. Δ1α/Γ.Π.οικ.:6877/29-01-2021 (Β' 341).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1.Λυμπέρης Γιάννης- Δήμαρχος/Πρόεδρος	
2.Παπαδόπουλος Βασίλειος-Αντιπρόεδρος/Αντιδήμαρχος	
3.Χριστοφόρου Ευάγγελος-Αντιδήμαρχος	
4.Αστερής Ευγένιος-μέλος	
5.Χριστοδουλόπουλος Χρήστος-μέλος	
6.Αμπού Χάντμπα Μισέλ-μέλος	
7.Αναγνωστόπουλος Κων/νος- μέλος	
8.Πατρινός Αντώνιος-μέλος	
9.Κοτσαύτη-Παπαζαφειρόπουλου Αλεξάνδρα-μέλος	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών δήλωσαν παρόντα εννέα (9) μέλη, ο Δήμαρχος – Πρόεδρος κ. Λυμπέρης Γιάννης κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

.....

4^ο Θέμα ημερήσιας διάταξης

Ο Δήμαρχος – Πρόεδρος εισηγούμενος το 4^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, έθεσε υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής την από 08-03-2021 εισήγηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου με θέμα: «Γνωμοδότηση δικηγόρου για την άσκηση ή

μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α422/2020 απόφασης του Τριμελούς» σύμφωνα με την οποία:

«Κοινοποιήθηκε στον Δήμο 'Ηλιδας η υπ' αριθμ. Α422/2020 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών, η οποία εκδόθηκε επί της με ημερομηνίας κατάθεσης 12-12-2013 (αρ.καταχ. 99//2013) αγωγής της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΟΞΙΑΔΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και με το διακριτικό τίτλο «ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΟΞΙΑΔΗ» κατά του Δήμου 'Ηλιδας και δια της οποίας αποφάσεως το Δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή της άνω εταιρείας και αναγνώρισε την υποχρέωση του Δήμου 'Ηλιδας να καταβάλει στην ενάγουσα εταιρεία το ποσό των 108.065,11 ευρώ, με βάση το επιτόκιο του άρθρου 4 παρ. 4 του π.δ. 166/2003, από 19-7-2012 και μέχρι την εξόφληση.

Το Δικαστήριο έκρινε αιτιολογημένα ότι δυνάμει της από 10-7-2006 προκήρυξης ανοικτής διαδικασίας, κύριος του επίμαχου έργου (εκπόνηση μελέτης με τίτλο «Σχέδιο Χωρικής Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) / Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (Γ.Π.Σ.) Δήμου Αμαλιάδας») ήταν ο Δήμος Αμαλιάδας, ενώ η ΔΙ.ΠΕ.ΧΩ./Π.Δ.Ε. έφερε τις ιδιότητες του εργοδότη - αναθέτουσας αρχής και της Διευθύνουσας Υπηρεσίας και υπέγραψε τόσο την αρχική, όσο και την συμπληρωματική σύμβαση για λογαριασμό του κυρίου του έργου.....Ότι η υπ'αριθμ. 106/9-4-2013 πράξη του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών του VII Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε μη νόμιμη η 1^η Συμπληρωματική Σύμβαση, δεν αποτελεί απόφαση δικαιοδοτούντος οργάνου....Εξάλλου, ο εναγόμενος Δήμος, ο οποίος άλλωστε προέβη σε αλληπάλληλες ενέργειες ενώπιον των αρμοδίων οργάνων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπερασπιζόμενος τη νομιμότητα του 177Π/18-7-2012, δεν προέβαλε ένσταση περί ακυρότητας της τελευταίας, επικαλούμενος τις αιτιολογίες της ως άνω πράξης του Ελεγκτικού Συνεδρίου. ...Περαιτέρω, οι πράξεις της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, με τις οποίες εγκρίθηκαν ο 3^{ος} και 4^{ος} λογαριασμός της μελέτης και οι σχετικές εντολές πληρωμής δεν έχουν ανακληθεί από την Διοίκηση, ούτε έχουν ακυρωθεί δικαστικώς και ως εκ τούτου παράγουν ακόμα και αν δεν είναι νόμιμες, όλες τις έννομες συνέπειες τους.

Επειδή σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ/τος 18/1989 (Φ.Ε.Κ. Α' 8), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Φ.Ε.Κ. Α' 213) και στην συνέχεια η παρ. 3 συμπληρώθηκε με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 4446/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 240), προβλέπονται τα εξής: " 3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ,... Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ...".

Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, προκειμένου να κριθεί παραδεκτή αίτηση αναιρέσεως, ασκηθείσα υπό το καθεστώς του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, επί συμβατικής διαφοράς με χρηματικό αντικείμενο πρέπει σωρευτικώς, αφ' ενός μεν το ποσό να υπερβαίνει τα 200.000 ευρώ, αφ' ετέρου δε με το εισαγωγικό δικόγραφο να προβάλλονται ισχυρισμοί με το περιεχόμενο της προαναφερθείσας διατάξεως. Ειδικότερα, η αίτηση αναιρέσεως ασκείται πλέον παραδεκτώς μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με ειδικούς, αυτοτελείς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς

είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, δηλαδή επί ζητήματος ερμηνείας διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, κρίσιμου δια την επίλυση της ενώπιον του Δικαστηρίου αγομένης διαφοράς, είτε ότι οι κρίσεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία δια τη διάγνωση της οικείας υποθέσεως, έρχονται σε αντίθεση προς παγιωμένη ή, πάντως, μη ανατραπείσα νομολογία επί του αυτού και όχι απλώς παρομοίου νομικού ζητήματος και υπό τους αυτούς όρους αναγκαιότητας δια την επίλυση των αντιστοιχών διαφορών του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, ή, ελλείψει τέτοιας νομολογίας, προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Εφ' όσον δε με τους λόγους αναιρέσεως πλήττονται περισσότερες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ή τίθενται πλείονα νομικά ζητήματα, ο αναιρεσείων βαρύνεται, επί ποινή ολικού ή μερικού απαραδέκτου του ενδίκου μέσου, να προβάλει ειδικούς, αυτοτελείς και συγκεκριμένους, υπό την ανωτέρω έννοια, ισχυρισμούς για την θεμελίωση του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως για καθένα από τους προβαλλομένους λόγους αναιρέσεως. Στην περίπτωση, εξ άλλου, που ο αναιρεσείων επικαλείται αντίθεση της αναιρεσιβαλλομένης προς υφισταμένη κατά τ' ανωτέρω νομολογία, οι δικαστικές αποφάσεις, των οποίων γίνεται επίκληση ως προς το ζήτημα της αντιθέσεως, πρέπει να προσκομίζονται από τον αναιρεσείοντα κατά την κατάθεση της αιτήσεως, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, οπότε, κατ' εξαίρεση, αρκεί να προσδιορίζονται ειδικώς στο εισαγωγικό δικόγραφο κατά τρόπο που να επιτρέπει την εξατομίκευσή τους και την, κατά τα προεκτεθέντα, σύνδεσή τους με το παραδεκτό της αιτήσεως, χωρίς να αρκεί προς τούτο μόνη η επίκληση αποφάσεων, η οποία γίνεται στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας για τη βασιμότητα των προβαλλομένων λόγων αναιρέσεως. Τέλος, δεν συνιστούν παραδεκτή, κατά τ' ανωτέρω, επίκληση νομικού ζητήματος ισχυρισμοί (περί ελλείψεως νομολογίας ή αντιθέσεως σε νομολογία) οι οποίοι, περιοριζόμενοι σε ζητήματα αιτιολογίας συνδεόμενα με το πραγματικό της κρινομένης υποθέσεως, δεν αναφέρονται στην ερμηνεία διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής, η οποία (ερμηνεία), ανεξαρτήτως εάν διατυπώνεται στην μείζονα ή στην ελάσσονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ή των λοιπών αποφάσεων προς τις οποίες προβάλλεται ότι υφίσταται αντίθεση, είναι δεκτική γενικότερης εφαρμογής (ΣΤΕ 1375/2019, 2403/2016 κ.ά.). Τέλος, έχει παγίως κριθεί ότι οι διατάξεις του ν. 3900/2010, με τις οποίες θεσπίζονται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της αναιρέσεως δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Σ.τ.Ε. 1375/2018, 711/2018, 2905/2017, 1703/2017, 1487/2016, 4016/2015 κ.ά. βλ. σχετικώς και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 2ας Ιουνίου 2016, αριθμ. προσφυγής 18880/2015, Παπαϊωάννου κατά Ελλάδας και της 25ης Οκτωβρίου 2018, αριθμ. προσφυγής 3714/2016, Αιγαίον Όϊλ κατά Ελλάδος).

Στην επίδικη περίπτωση, το Δικαστήριο έκρινε ότι κατά πάγια νομολογία, ο κύριος του έργου φέρει τα οικονομικά βάρη αυτού, ενώ για την κρίση περί του κυρίου του έργου δεν αρκούν οι διαπιστώσεις, ούτε για το ποιος υπήρξε διάδικος στο δικαστήριο που τυχόν δίκασε την προσφυγή του αναδόχου, ούτε ποιος συνέταξε τα συμβατικά τεύχη και δημοπράτησε το έργο, ούτε με ποιου τις πιστώσεις εκτελέσθηκε το έργο, ούτε ποιος υπέγραφε την κατακύρωση του διαγωνισμού ή την σχετική σύμβαση (βλ. ΣΤΕ 3309, 3272, 2999/2015, 925/2014, 3807/2012, 2219/2009, 2985/2007, 3959,931/2005,1529/2004 κ.α.).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, δεν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, όπως συμπληρώθηκε η παρ. 3 αυτού με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 4446/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 240), καθόσον αφενός μεν το ποσό της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ελάχιστο όριο των 200.000 ευρώ, αφετέρου δε δεν υπάρχει αντίθετη νομολογία του ΣΤΕ επί του συγκεκριμένου νομικού ζητήματος. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι νοητή η προβολή του λόγου αναίρεσης εκ μόνου του λόγου της διαφωνίας του αναιρεσείοντος προς την διαμορφωθείσα νομολογία του Συμβουλίου

της Επικρατείας, η οποία επιλύει κατά τρόπο αντίθετο προς τα συμφέροντα και τα αιτήματα του συγκεκριμένο νομικό ζήτημα και την οποία ακολούθησε η προσβαλλομένη απόφαση.

Επειδή σύμφωνα με τις αρμοδιότητες της Οικονομικής Επιτροπής άρθρο 72 παρ. 1 του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4623/19 και αντικαταστάθηκε εκ νέου με την παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4735/2020, η Οικονομική Επιτροπή αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικών μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης.

Ενόψει όλων των παραπάνω, γνωμοδοτώ την μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α422/2020 τελεσίδικης απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών, καθόσον δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει, αντιθέτως θα οδηγήσει σε περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση του Δήμου με την επιδίκαση περαιτέρω τόκων και εξόδων, αλλά και σε άσκοπη επιβάρυνση των Διοικητικών Δικαστηρίων με την συζήτηση της υπόθεσης, της οποίας η έκβαση προδήλως θα αποβεί εις βάρος του Δήμου 'Ηλιδας».

Κατόπιν τούτου, ο Δήμαρχος – Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 40 του Ν. 4735/20 και την εισήγηση της Νομικής Συμβούλου,

Αποφασίζει Ομόφωνα

1. Κάνει δεκτή την από 08-03-2021 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου κας Ειρήνης Θεοδωροπούλου.
2. Τη μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α422/2020 τελεσίδικης απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών, καθόσον δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει σύμφωνα με το σκεπτικό της εισήγησης.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 106/2021

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

ΛΥΜΠΕΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ